

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 15 lutego 2021 r.

Poz. 1137

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.142.2021 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 12 lutego 2021 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 349/XXIV/20 Rady Miasta Żory z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Żory, w całości, jako sprzecznej z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 1439), dalej, jako „ustawa” w związku z art. 2 i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 listopada 2020 r. Rada Miasta Żory przyjęła uchwałę Nr 349/XXIV/20 w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Żory.

Przedmiotowa uchwała, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, została doręczona organowi nadzoru 14 stycznia 2021 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdza, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Zgodnie z art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 2a ustawy:

1. Rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej "regulaminem"; regulamin jest aktem prawa miejscowego.

2. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,

b) selektywnego zbierania odpadów komunalnych prowadzonego przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych w sposób umożliwiający łatwy dostęp dla wszystkich mieszkańców gminy, które zapewniają przyjmowanie co najmniej odpadów komunalnych: wymienionych w lit. a, odpadów niebezpiecznych, przeterminowanych leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów

wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży,

c) uprzątkowania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;

2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) (uchylony);

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

2a. Rada gminy może w regulaminie:

1) wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych innych niż wymienione w ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz określić wymagania w zakresie selektywnego zbierania tych odpadów;

2) postanowić o zbieraniu odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne;

3) określić dodatkowe warunki dotyczące ułatwienia prowadzenia selektywnego zbierania odpadów przez osoby niepełnosprawne, w szczególności niedowidzące;

4) określić wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach przydomowych na terenie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz zwolnić właścicieli takich nieruchomości, w całości lub w części, z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady;

5) określić warunki uznania, że odpady, o których mowa w pkt 1 oraz w ust. 2 pkt 1 lit. a i b, są zbierane w sposób selektywny.

Należy podnieść, iż przyznane organowi stanowiącemu gminy kompetencje ograniczone zostały do ustalenia w tymże regulaminie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy w zakresie ściśle określonym. Katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad postępowania jest bowiem zamknięty i rada gminy może dokonywać regulacji prawnych tylko w takim zakresie, w jakim została do tego upoważniona (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 2012/12, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Regulamin stanowi akt prawa miejscowego, więc winien on kompleksowo regulować zawartą w nim materię. Przyjmuje się, iż rada gminy winna ująć w regulaminie uchwalanym na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy wszystkie kwestie wskazane w tym przepisie, a brak któregoś z wyszczególnionych w nim elementów skutkuje istotnym naruszeniem prawa (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 8 listopada 2007 r., sygn. akt II SA/Gl 531/07, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II SA/Bd

845/06, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt II OSK 654/14, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 687/18, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W treści art. 7 Konstytucji RP wskazano, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej, czyli zasadę praworządności. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę Gminy przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

Zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała nie wypełnia dyspozycji przepisu art. 4 ustawy, gdyż nie zawiera minimum postanowień, które zgodnie z zapisem ustawowym powinno się uwzględnić przy ustalaniu szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, co skutkuje negatywną oceną legalności całości badanej uchwały. Należy wyraźnie podkreślić, że organ stanowiący wydając akt prawa miejscowego musi ściśle uwzględnić wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od którejkolwiek z nich narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym a ustawą, co zawsze będzie stanowiło istotne naruszenie prawa.

W ocenie organu nadzoru, Rada Miasta nie wypełniła delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 2a ustawy, bowiem nie określiła prawidłowo szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów. Regulacja uchwały w tym zakresie jest niewystarczająca, gdyż w § 9 ust. 6 uchwały określono jedynie, iż (...) *Miejsce gromadzenia odpadów należy utrzymywać w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym, zapewniającym możliwość korzystania z niego bez przeszkód i niepowodujących zagrożeń dla zdrowia użytkowników, w szczególności poprzez nieumieszczanie w tym miejscu uszkodzonych, przepelnionych pojemników lub worków na odpady komunalne oraz nie dopuszczanie do zalegania odpadów w obrębie tego miejsca i ich rozprzestrzeniania się poza miejsce gromadzenia.*

Wskazane wyżej wymogi bowiem mają charakter „porządkowy”, które owszem w konsekwencji mogą odnieść skutki także w wymiarze sanitarnym, jednakże same w sobie za takie uchodzić nie mogą. Pojęcie sanitarny (pochodzący od łac.: sanitarius ‘dotyczący zdrowia’ od łac. sanitas ‘zdrowie’) należy zdefiniować jako: związany z higieną i zdrowiem, zajmujący się zapobieganiem chorobom zakaźnym i społecznym. Tym samym dla właściwego zrealizowania delegacji ustawowej w zakresie wymogów sanitarnych będzie unormowanie takich działań w zakresie utrzymania czystości, które wprost będą prowadzić do wyeliminowania szkodliwych czynników chorobotwórczych, takich jak bakterie i wirusy. W związku z tym Rada Miasta powinna wprowadzić obowiązek konkretnych zabiegów sanitarnych, polegających na myciu, czyszczeniu czy dezynfekcji i dezynsekcji miejsc gromadzenia odpadów, z jednoczesnym określeniem w sposób precyzyjny (np. nie rzadziej niż raz na kwartał) częstotliwości ustalonych czynności np. dezynfekcji, czyszczenia miejsc gromadzenia odpadów. Brak takich unormowań będzie przesądzać o nieprawidłowym uregulowaniu kwestii wymagań w zakresie utrzymania miejsc gromadzenia odpadów komunalnych w odpowiednim stanie sanitarnym, co stanowi istotne naruszenie art. 4 ust. 2 pkt 2a ustawy oraz art. 7 Konstytucji RP – w związku niewypełnieniem przez Radę we wskazanym zakresie delegacji ustawowej, i skutkuje negatywną oceną legalności całości badanej uchwały.

W ocenie organu nadzoru, regulacja zawarta w § 9 ust. 6 uchwały, w zakresie dotyczącym pojemników również jest niewystarczająca. Brak jest określenia szczegółowych zasad dot. utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym pojemników. Rolą Rady jest bowiem w tym przypadku określenie w Regulaminie w sposób

precyzyjny (np. nie rzadziej niż raz na kwartał) częstotliwości ustalonych czynności np. dezynfekcji, czyszczenia pojemników, miejsc gromadzenia odpadów.

Ponadto organ nadzoru wskazuje, iż regulację zawartą w § 13 ust. 1 pkt 5 uchwały bez wskazania konkretnych wyjątków należy uznać za nieprawidłową. Delegacja ustawowa zawarta w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy zobowiązuje rady gminy do określenia obowiązków osób utrzymujących zwierzęta w taki sposób, by osiągnąć skutki wyznaczone przez cele określone przez ustawodawcę tj. ochrony przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi. Dla osiągnięcia wyszczególnionych w ustawie celów nie ma potrzeby wprowadzania aż tak rygorystycznych i bezwzględnych wymogów. Uchwałodawca nie uwzględnił bowiem szczególnych sytuacji, które pozwalają na odstępianie od wprowadzonego generalnego nakazu wyprowadzania psów jedynie na smyczy, a psów rasy uznawanej za agresywną lub psa w inny sposób zagrażającego otoczeniu dodatkowo w kagańcu. O ile zgodnie z art. 10a ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt zwolnienie psów ze smyczy zawsze musi się wiązać z możliwością sprawowania bezpośredniej kontroli nad zachowaniem psa, to bezwzględny nakaz wyprowadzania psów na smyczy a w odniesieniu do określonej kategorii psów zarówno na smyczy jak i w kagańcu należy ocenić, jako nadmierny, a w wielu przypadkach, jako niehumanitarny. Wprowadzony przepis miejscowy nie dopuszcza żadnych racjonalnych wyjątków, nie uwzględnia specyficznych cech biologicznych, wieku, stanu zdrowia i fizjologii zwierząt, jest bardziej rygorystyczny niż przewidziano to w ustawach. Takie jego sformułowanie nie uwzględnia zasady proporcjonalności ograniczenia wolności i stanowi obciążenie, na które ustawodawca nie zdecydował się redagując powołany wyżej art. 10a ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 września 2012 r. sygn. akt II OSK 1492/12, wyrok NSA z 14 listopada 2017 r. sygn. akt II OSK 443/16, wyrok WSA w Kielcach z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt II SA/Ke 674/19, wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 5 marca 2020 r., sygn. akt II SA/Kr 1311/19). Prawidłową redakcją przepisu realizującego upoważnienie z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy byłaby treść przewidująca wyjątki uzasadniające odstępianie od obowiązku wyprowadzania psów na smyczy i w kagańcu, a wynikające z rasy, uwarunkowań behawioralnych, wieku, stanu zdrowia i cech anatomicznych (tak A. Jezierska - Markocka, M. Markocki, Utrzymanie czystości i porządku w gminach. Komentarz, Warszawa 2017, s. 42).

W § 11 ust. 1 uchwały Rada Miasta wskazała, że *Nieczystości ciekłe oraz osady ściekowe pochodzące z przydomowych oczyszczalni ścieków należy usuwać z nieruchomości poprzez zlecenie wywozu, złożone przedsiębiorcy, który posiada zezwolenie na prowadzenie tego rodzaju działalności na terenie Gminy Żory, z którym podpisano umowę.* Jednocześnie w ust. 5 tego przepisu określiła, że *W przypadku posiadania przydomowej oczyszczalni ścieków, osadów ściekowych należy pozbywać się z częstotliwością wynikającą z instrukcji eksploatacji oczyszczalni, jeżeli brak jest takiej informacji należy pozbywać się osadów ściekowych nie rzadziej niż raz na rok.* Tymczasem, w ustawowo określonym pojęciu nieczystości ciekłych (art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy) mieszczą się wyłącznie ścieki gromadzone w zbiornikach bezodpływowych. Tym samym regulacje dotyczące przydomowych oczyszczalni ścieków uznać należy za wydane z przekroczeniem delegacji ustawowej. Oczyszczalnie przydomowe nie stanowią urządzeń kanalizacyjnych ani zbiorników bezodpływowych i nie gromadzą nieczystości ciekłych w rozumieniu ustawy (art. 2 ust. 1 pkt 1 i 5, art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3a ustawy).

Jednocześnie wskazać należy, że z delegacji ustawowej określonej w art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy wynika, że Rada Miasta powinna uregulować w regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy częstotliwość pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego. Tymczasem Rada Miasta w § 10 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4 uchwały posługując się pojęciem "co najmniej" postanowiła ustalić minimalną częstotliwość pozbywania się odpadów komunalnych niesegregowanych (zmieszanych), selektywnie zbieranych, o których mowa w § 4 ust. 1-5 uchwały i bioodpadów, do czego nie była uprawniona. Częstotliwość pozbywania się odpadów komunalnych, zwłaszcza tych których pozbywanie wiąże się z odbiorem ich przez uprawnionego przedsiębiorcę „u źródła” powinna być określona konkretnie. Tak, by adresat norm był świadomy treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Tymczasem, z tak sformułowanego przepisu uchwały nie można ustalić z jaką częstotliwością należy pozbywać się odpadów komunalnych. Jednocześnie wskazania wymaga, iż częstotliwość pozbywania się odpadów wynikająca z regulaminu powinna korelować z częstotliwością odbierania tych odpadów na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy. Wobec czego, § 10 ust. 1 pkt 1, 2, 3, 4, 5 uchwały w zakresie wyrazów: „co najmniej” należy zakwalifikować, jako sprzeczny z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy w zw. z art. 2 i art. 7 Konstytucji RP.

Wskazać również należy, że z przedmiotowej uchwały nie wynika, z jaką częstotliwością należy pozbywać się zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i odpadów wielkogabarytowych oraz opon. Brak określenia w uchwale częstotliwości pozbywania się odpadów pozbawia uchwałę elementu obligatoryjnego w tym zakresie, co stanowi istotne naruszenie prawa dyskwalifikujące uchwałę w całości. Zadaniem zatem organu realizującego normę ustawową zawartą w art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy jest wskazanie częstotliwości, w każdym przypadku wymagającym takiego uregulowania. Rada niewątpliwie musi dokonać tego wskazania w akcie przez siebie stanowionym. Niedopuszczalnym jest więc odwoływanie się w tym zakresie do dokumentów nienormatywnych – jakie stanowi harmonogram określony przez uprawnionego przedsiębiorcę. Zatem § 10 ust. 1 pkt 6 uchwały jest niezgodny z art 4 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Przepis § 9 ust. 3 uchwały w zakresie wyrazów *W przypadku, gdy usytuowanie pojemników do gromadzenia odpadów komunalnych nie jest możliwe na terenie własnej nieruchomości, właściciel nieruchomości jest zobowiązany do zapewnienia ich usytuowania na terenie innej nieruchomości, na zasadach uzgodnionych z jej właścicielem* - jest sprzeczne z art. 4 ust. 2 ustawy, gdyż wkracza w zakres regulacji umownych, zawieranych na gruncie prawa cywilnego.

Ponadto, stwierdzić należy, że Rada Miasta w sposób nieprawidłowy reguluje przepisy: § 6 ust. 1, § 9 ust. 1, § 11 ust. 8, § 13 ust. 1, § 14 ust. 2 pkt 2 uchwały. Posłużenie się przez Radę niedookreślonym zwrotem „uciążliwość” (dla właścicieli sąsiednich nieruchomości, otoczenia, mieszkańców nieruchomości) powoduje niejasność przepisów. Wobec takiego sformułowania nie sposób bowiem stwierdzić, jakie konkretne sytuacje – będą nacechowane ww. uciążliwością, a które nie. Należy zauważyć, że pojęcie „uciążliwość” jest pojęciem subiektywnym i dla różnych odbiorców powyższych norm prawnych może mieć różne znaczenie. Biorąc pod uwagę rygor odpowiedzialności karnej za nieprzestrzeganie przepisów regulaminu, określony w art. 10 ust. 2a ustawy, należy stwierdzić, że powinien on zawierać jasne i niebudzące wątpliwości interpretacyjnych sformułowania. W przeciwnym wypadku nałożone przepisami regulaminu obowiązki będą niemożliwymi do realizacji, a także do egzekwowania. W związku z powyższym wskazane wyżej przepisy regulaminu w zakresie, w jakim posługują się tym pojęciem, istotnie naruszają prawo, to jest art. 2 Konstytucji RP.

Stwierdzić również należy, że § 13 ust. 3 uchwały wykracza poza delegację ustawową, nie odnosi się bowiem do terenów przeznaczonych do wspólnego użytku.

Powyżej opisane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

W świetle powyższego należy uznać, że stwierdzenie nieważności uchwały Nr 349/XXIV/20 Rady Miasta Żory z dnia 26 listopada 2020 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Żory - w całości jest uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Zastępca Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego

Iwona Andruszkiewicz